

Ofensiva Hamas asupra Israelului

7 octombrie 2023-ora 06:29

Partea a XIII-a

Ofensiva teroristă din Gaza

18 ianuarie – 3 februarie 2024

Autor: Dr. Eado Hecht

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin



Ofensiva Hamas asupra Israelului

Partea a XIII-a

Ofensiva teroristă din Gaza

18 ianuarie – 3 februarie 2024

CE S-A ÎNTÂMPLAT?

Negocieri:

Au existat multe rapoarte despre negocieri între Israel și Hamas, dar nici un rezultat concret. În schimbul predării ostaticilor rămași, Hamas și partenerul/rivalul său, Jihadul Islamic Palestinian cer o încetare a focului completă și definitivă, retragerea totală a Israelului din teritoriul Gaza, eliberarea tuturor deținuților lor în Israel, peste 5.000 și garanții internaționale că Israelul nu își va reînnoi ofensiva ulterior.

Israelul refuză evident să accepte aceste condiții. În ciuda demonstrațiilor familiilor ostaticilor și a grupurilor care îi susțin care cer ca Israelul să accepte aceste cereri (nu toate familiile sunt de acord), sondajele arată că marea majoritate a publicului israelian nu este de acord și, până acum, nici guvernul. Argumentul prezentat de cei împotriva înțelegerii este că acceptarea acestuia ar putea salva actualii ostatici, dar ar costa de mult mai multe vieți israeliene în viitor.

Israelul a trimis o contraofertă, dar detaliile nu au fost publicate de surse de încredere.

În Gaza, mai mulți cetățeni critică Hamas pentru că a inițiat războiul și îi cer să predea ostaticii pentru a opri suferința din Gaza. Până în prezent, doar o mică minoritate a îndrăznit să iasă la iveală cu aceste sentimente, așa că nu este clar cât de reprezentative sunt acestea pentru majoritatea populației. Tonul general este mai puțin critic față de obiectivele Hamas și mai critic față de eșecul în

care Hamas a ales să le atingă și costul pe care populația generală îl plătește pentru acest eșec. Există, de asemenea, postări pe rețelele sociale și demonstrații în direcția opusă care susțin Hamas, dar nici acolo nu este clar cât de mult aceste expresii reflectă opinia generală din Gaza sau sunt organizate „de partid”.

Iranul și împuterniciții săi față de SUA și aliații săi:

Schimburile sporadice de foc în estul Siriei, vestul Irakului și nord-estul Iordaniei între forțele americane și milițiile proxy iraniene au culminat la 28 ianuarie cu uciderea a trei americani și rănirea a aproximativ 40 de persoane într-un atac al unei miliții irakiene pro-iraniene. Baza americană atacată se află în nord-estul Iordaniei, lângă triunghiul de graniță Iordania-Siria-Irak. Tabăra americană se află lângă o tabără de antrenament pentru un grup rebel sirian care este sprijinit de SUA cu finanțare, arme și antrenament. De la ofensiva teroristă Hamas din 7 octombrie și de la contraofensiva Israelului din Gaza, au existat peste 160 de atacuri asupra bazelor americane din Siria, Irak și Iordania. Cu toate acestea, până la atacul din 28 ianuarie, doar un american a murit (din cauza unui atac de cord în timpul unui atac) cu aproximativ 70 de răniți. SUA au răspuns de obicei cu lovituri aeriene măsurate.

La momentul redactării acestui articol (3 februarie), SUA au efectuat un atac aerian de represalii. Avioanele americane au bombardat trei locații în Irak și patru în Siria aparținând Forței Quds a Gărzilor Revoluționare Iraniene și diferite grupuri de proxy irakiene. Forța Quds a Gărzii Revoluționare este organizația responsabilă de „exportarea revoluției islamice” prin sprijinirea milițiilor šiite non-iraniene și a altor factori ofensivi din întreaga lume. Potrivit declarației oficiale a SUA, mai mult de 125 de muniții ghidate au fost lansate la 85 de ținte separate situate în centre de comandă, rachete și drone.

Potrivit autorităților irakiene și locuitorilor din zonele vizate din Irak, personalul miliției aflat în acele locuri a exploatat întârzierea de cinci zile a răspunsului american de a evada. Siturile sunt situate în zone rezidențiale, astfel încât majoritatea celor 16 persoane ucise și 23 rănite în atacurile americane au fost civili neimplicați. Purtătorul de cuvânt al armatei irakice a

declarat că loviturile americane sunt o încălcare a suveranității irakiene. Aceasta nu a fost prima declarație de acest fel a unui oficial al guvernului irakian. După un atac aerian american anterior, care a răspuns la atacurile asupra bazelor americane, un oficial irakian a spus că Irakul va cere ca SUA să-și retragă trupele din țară. Nu este încă clar dacă aceasta este doar o poziție politică internă sau o schimbare în politica oficială a Irakului.

Potrivit Observatorului Sirian pentru Drepturile Omului, 23 de persoane au fost ucise în atacurile americane asupra teritoriului sirian. Alte surse spun că au fost cel puțin 25 de morți și cel puțin 16 răniți.

Potrivit al-Jazeera, milițiile šiite irakiene au ripostat pentru aceste atacuri trăgând în două baze americane din estul Siriei și una în vestul Irakului. Se pare că cel puțin unul dintre aceste atacuri nu a avut loc cu adevărat, iar raportul a fost o simplă propagandă. O declarație ciudată a citat un oficial american spunând că Iranul nu este cu adevărat responsabil pentru atacurile asupra americanilor, deoarece nu deține controlul deplin asupra proxy-urilor pe care îi gestionează. Această declarație a fost probabil făcută pentru a permite SUA să se abțină de la a lovi direct Iranul ca răspuns la recentul atac mortal.

Întrebarea evidentă care se pune acum este dacă există mai multe operațiuni americane planificate și cum vor răspunde Iranul și împuterniciții săi. Partidele de ambele părți spun că nu vor un război total sau o confruntare directă. În urma atacului asupra bazei americane și înainte de răspunsul SUA, o miliție irakiană a declarat că va înceta să atace bazele americane – în mod clar un stratagem pentru a se proteja de răspunsul așteptat. Se va opri într-adevăr, sau se va relua în urma represaliilor americane?

Ceea ce este clar deocamdată este că nimic din toate acestea nu ar putea afecta confruntarea din Marea Roșie dintre Houthii yemeniți și marinele occidentale. Schimburile de foc acolo au continuat fără încetare, deși sunt încă la scară mică. Până la 2 februarie, au avut loc aproximativ 30 de atacuri asupra navelor comerciale care navigau prin Marea Roșie. Dintre acestea, 13 au fost lovite de rachete sau de drone care explodau, iar una a fost deturnată. O

încercare de a deturna o navă a fost zădărnicită. Au existat rapoarte despre rachete trase și asupra navelor militare, dar cele mai multe nu au fost confirmate. Într-un caz, Marina SUA a raportat că unele rachete trase asupra uneia dintre navele sale au fost interceptate și au căzut în mare.

Între timp, au fost inițiate alternative de convoi de camioane pentru transportul de mărfuri către și dinspre Golful Persic, ocolind Yemenul. Acestea sunt mai puțin eficiente din punct de vedere financiar decât navele, așa că sunt relevante doar ca măsură temporară.

Haga – încercarea Africii de Sud de a condamna Israelul pentru genocid:

Judecătorii din completul Curții Internaționale de Justiție au decis să evite chestiunea. Ei au acceptat drept adevărate afirmațiile Hamas cu privire la numărul de victime palestiniene, dar nu au acceptat afirmația sud-africană că există suficiente dovezi pentru a justifica o anchetă asupra unui posibil genocid al palestinienilor de către Israel. Acesta a declarat că Israelul trebuie să se abțină de la a începe să comite un genocid și a spus că ar trebui să aibă grijă să reducă victimele civile și să permită asistenței umanitare să ajungă în Gaza. **Israelul face deja toate aceste lucruri în orice caz** . De asemenea, judecătorii s-au abținut să ceară o încetare imediată a focului.

UNRWA:

Agencia Națiunilor Unite pentru Ajutorare și Lucrări (UNRWA) a fost supusă unei examinări intense și a sancțiunilor după publicarea de către Israel a dovezilor că o parte din personalul său a fost implicat activ în atacul din 7 octombrie asupra Israelului. Un număr în creștere treptată de state occidentale au anunțat că vor înceta finanțarea organizației. Aceste 16 state asigură în mod colectiv aproximativ două treimi din bugetul UNRWA. Spania, Belgia și Scoția au declarat că nu vor opri finanțarea organizației, dar nu pot suplini deficitul. În mod interesant, dintre primii zece donatori ai UNRWA, doar unul este un stat arab (Arabia Saudită) și altul este un stat musulman non-arab (Turcia). La nivelurile inferioare de finanțare există alte două state arabe

(Qatar și Bahrain). Cele trei state arabe oferă împreună aproximativ aceeași sumă ca doar Germania.

Dezvăluirile despre participarea UNRWA la masacrul din 7 octombrie nu îi surprind pe israelieni. Israelul a spus de ceva vreme că organizația are personalul Hamas și al altor grupări teroriste pe statul său de plată și că acești angajați foloseau în mod activ terenurile, facilitățile și fondurile UNRWA pentru a sprijini activitățile angajatorilor lor teroriști. Arme și alte echipamente au fost găsite de trupele IDF în locurile UNRWA.

UNRWA a fost înființată în timpul războiului din 1948 dintre evrei și arabi. Trebuia să primească refugiații arabi din război, să-i susțină și să-i pregătească pentru vieți noi. Cu toate acestea, ceea ce a făcut de fapt UNRWA a fost să le consolideze statutul de refugiat ca fiind permanent.

O organizație separată a ONU, Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), răspunde nevoilor tuturor celorlalți refugiați din întreaga lume. UNRWA sprijină 5,4 milioane de presupuși refugiați palestinieni, în timp ce UNHCR sprijină peste 70 de milioane de refugiați din alte națiuni. Totuși, bugetul pe persoană pentru UNRWA este aproape dublu față de cel al UNHCR. În plus, UNRWA are aproximativ 30.000 de membri ai personalului (unul la 180 de refugiați preținși), în timp ce UNHCR are un personal de aproximativ 16.800 (unul la aproximativ 4.200 de refugiați).

“Refugiați preținși” pentru palestinieni, deoarece dacă s-ar aplica propriile reguli ale ONU, cei mai mulți dintre ei nu ar fi considerați refugiați. Mulți refugiați palestinieni au primit cetățenia iordaniană, dar sunt încă considerați refugiați. Orice refugiat UNHCR care primește cetățenia dintr-o altă țară își pierde automat statutul de refugiat.

Gaza:

Luptele în zona Khan Yunis continuă așa cum este descris în actualizările anterioare – o formă mortală de „ascunseala” prin clădiri și străzi. Cu toate acestea, pe lângă lupta de deasupra pământului, unitățile israeliene se pare că au început să intre în tunelurile sub Khan Yunis și luptă și în subteran. Anterior, operațiunile subterane erau efectuate numai după ce o zonă fusese curățată de Hamas pentru a căuta informații înainte de a distruge tunelurile. Se pare că acum, trupele israeliene avansează în subteran, în timp ce luptele sunt încă în desfășurare deasupra pământului.

Cu câteva zile înainte ca forțele israeliene să intre în Khan Yunis, au aruncat pliante prin care cereau populația să plece, dar procentul care a făcut acest lucru a fost mult mai mic decât în orașul Gaza. În ultimele zile, a existat o mișcare tot mai mare a civililor palestinieni în afara zonei de luptă, iar IDF a deschis coridoare de încetare a focului pentru a le permite să facă acest lucru. A plasat camere pentru a observa oamenii care merg pe aceste coridoare pentru a prinde teroriști cunoscuți și a arestat aproximativ 340.

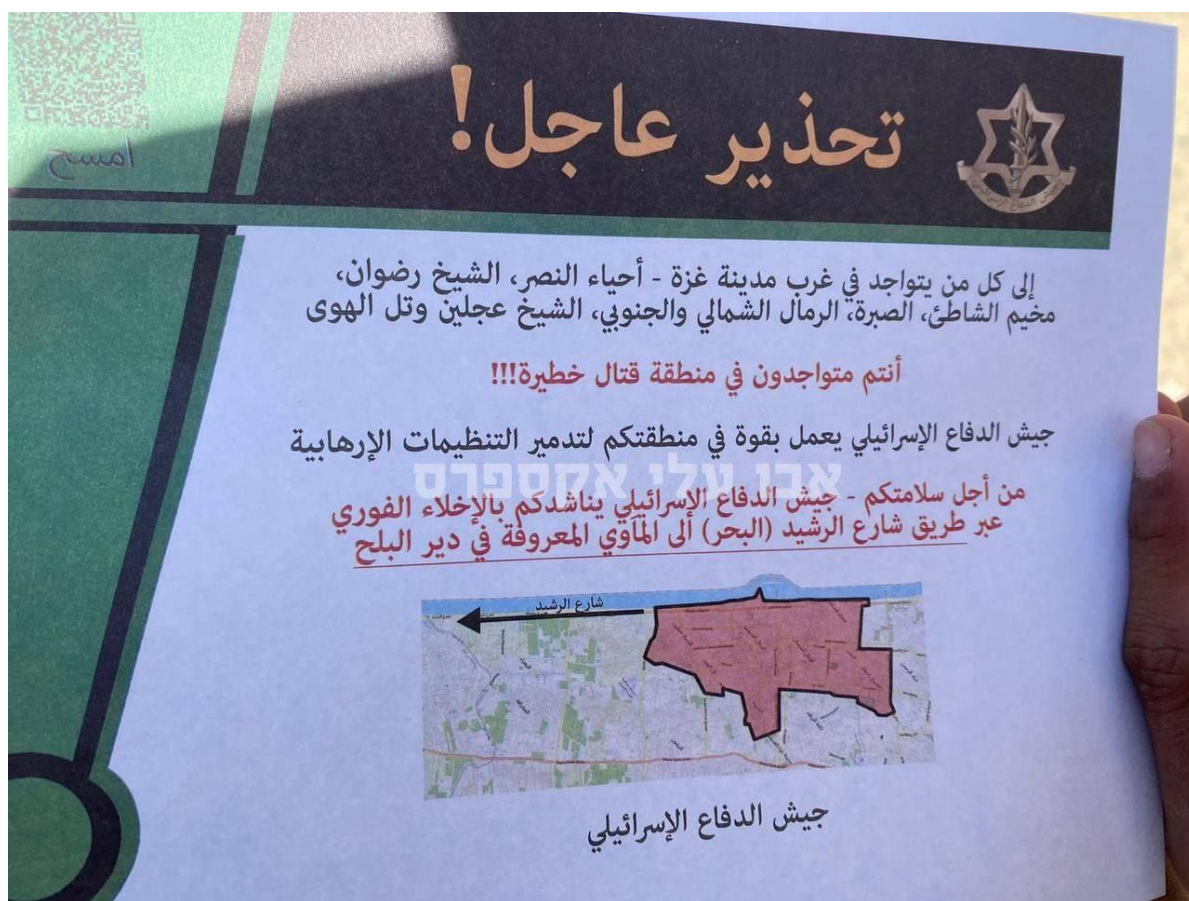


În nordul Gazei există indicii că personalul Hamas reapar din ce în ce mai mult. Ocazional, există încălcări între ei și forțele israeliene care patrulează sau fac raid în zonă. Aceștia nu sunt doar oameni care s-au ascuns în timpul luptelor de acolo, ci și personal terorist care a venit din sud prin tuneluri care leagă orașul Gaza de alte zone. Aceste tuneluri trec pe sub forța de blocare

israeliană. IDF a căutat aceste tuneluri și la 24 ianuarie au distrus unul dintre ele. Întrebarea este, câte mai sunt?

În ultimele două zile, IDF a început din nou să lanseze fluturași în orașul Gaza prin care le-a spus populației să se deplaseze spre sud. Acest lucru ar putea sugera o intenție de a reveni în acea zonă, chiar dacă doar pentru a efectua patrulare sau raiduri împotriva personalului Hamas care se întoarce.

Fotografie publicată în rețelele sociale palestiniene cu un fluturaș al IDF care le spune să se mute spre sud din orașul Gaza



Sursa: bloggerul israelian Abu Ali Express, care colectează și traduce postări în rețelele sociale arabe

Decesele israeliene din Gaza s-au apropiat de 225. Un incident major, pe 22 ianuarie, a provocat cel mai mare număr de victime israeliene într-un singur incident din 7 octombrie, cu 21 de decese și nouă răniți. S-a întâmplat în

apropierea graniței Gaza cu Israelul. O unitate israeliană a ordonat să curețe zona din apropierea graniței pentru a permite o vedere clară a pământului din partea israeliană pregătea clădiri pentru demolare. Au făcut greșeala de a conecta încărcăturile înainte ca tot personalul lor să se fi retras din clădiri. Un RPG (rachetă lansată de umăr) tras de o echipă Hamas ascunsă într-o livadă a lovit o clădire și a declanșat o reacție în lanț de explozii care au prăbușit clădirile peste soldații israelieni încă în interior. Acesta a fost similar cu incidentul descris în ultima actualizare, dar acesta a avut loc pe teren deschis.

Hamas încă trage cu rachete în Israel – mai ales spre zonele apropiate de Gaza, dar ocazional spre Beersheva, Ashdod și Tel Aviv. Numărul total de lansări pe zi este destul de mic, cu cel mult câteva zeci și de obicei mai puține, iar în unele zile nu există deloc lansări. Pentru a obține un efect maxim, Hamas încearcă să lanseze rachete în salve concentrate. Numărul total de lansări de rachete identificate până în prezent este de aproximativ 10.500, dar doar aproximativ 9.000 au trecut granița în Israel; restul a căzut în interiorul Gazei.

Israelul a menționat oficial existența unei operațiuni de inundare a tunelurilor din orașul Gaza. Acest proiect a început la aproximativ o lună de război, dar rezultatele au fost în cel mai bun caz parțiale. Tunelurile subterane nu sunt toate conectate, multe au uși rezistente la explozie și impermeabile și există diverse alte probleme. Deci, în timp ce operațiunea a funcționat, rezultatele ei nu au fost suficiente pentru a rezolva problema tunelurilor.

În această perioadă, dimensiunea forței israeliene în interiorul Gazei a fost redusă treptat, iar mai multe unități de rezervă au fost demobilizate.

Egiptul a început un proiect de a furniza apă proaspătă în Gaza cu conducte amplasate lângă țărmul Mediteranei. Cea mai mare parte a apei proaspete din Gaza provine din puțuri în acvifer, cealaltă sursă sunt conductele de apă din Israel.

Convoaie de camioane cu provizii umanitare intră zilnic în Gaza prin Israel. Israelul inspectează aceste provizii și, în cel puțin un caz, a găsit echipamente pentru Hamas (kit-uri pentru asamblarea quadcopterelelor utilizate

pentru supraveghere la aruncarea bombelor). Unii israelieni susțin că aceste convoai ar trebui oprite până când Hamas returnează ostaticii și, în câteva ocazii, grupuri mici de protestatari au blocat căile de intrare până când au fost opriți sau reținuți de poliția israeliană.

Israelul a eliberat câteva sute de civili palestinieni capturați în Gaza, după ce s-a stabilit că aceștia nu sunt membri ai Hamas sau ai altor organizații teroriste. Israelul a returnat, de asemenea, cadavrele palestinienilor adunate din zonele luate de IDF în timpul războiului.

Liban:

Schimbul de foc la granița Israel-Liban continuă la o intensitate diferită, dar destul de scăzută.

Victimele israeliene la granița cu Liban din 7 octombrie au fost 14 morți (patru dintre ei civili) și câteva zeci de răniți. În total, Hezbollah a lansat aproximativ 2.500 de rachete și drone care explodează în Israel de la începutul războiului.

Hezbollah spune că 179 dintre membrii personalului său au fost uciși (15 dintre ei în Siria). Potrivit Israelului, cifra reală este de aproximativ 200 dacă includem membri non-șiiți ai Hezbollah care, în general, nu sunt admiși să facă parte din organizație și, prin urmare, nu apar în rapoartele oficiale Hezbollah.

Alte organizații libaneze și palestinene cu sediul în Liban au participat și ele la schimburi și cel puțin 25 dintre membrii lor au fost uciși. Un soldat libanez a fost ucis accidental și trei au fost răniți într-o lovitură a IDF, pentru care Israelul și-a adresat scuze oficiale guvernului libanez.

Au existat rapoarte în presa israeliană despre unități terestre ale IDF care efectuează antrenamente relevante pentru teatrul libanez.

Siria:

Schimburile de foc peste granița cu Siria au continuat de la ultima actualizare, dar au fost încă minime, mai ales în comparație cu frontul libanez. De la

începutul războiului, reprezentanții iranieni și Hezbollah staționați în Siria au tras câteva sute de rachete în Israel, iar Israelul a răspuns cu lovituri aeriene și focuri de tancuri. Nu au existat victime israeliene pe acest front, dar o parte din personalul Hezbollah, împuterniciți iranieni (irakieni, afgani, pakistanezi), sirieni, iranieni și palestinieni aparținând Hamas și Jihadul Islamic Palestinian au fost uciși sau răniți.

O lovitură israeliană la Damasc din 19 ianuarie a ucis cinci membri de rang înalt ai Gărzilor Revoluționare Iraniene staționați acolo, precum și șase ofițeri sirieni. Câteva zile mai târziu, au început să circule rapoarte că Iranul își retrage o parte din personal. Iranul a negat aceste informații, susținând că retrage doar familiile personalului staționat în Siria.

Iudeea și Samaria:

Luptele continuă în Iudeea și Samaria, cu IDF intensificându-și raidurile, în special în zona Jenin (marginea de nord a Samariei). Fiecare intrare a IDF în orașele palestinene se confruntă cu intensități diferite de rezistență, cu bombe plasate sub drumuri (acestea sunt curățate folosind buldozere pentru a rupe asfaltul), puști, grenade și bombe improvizate aruncate manual, precum și bombe cu benzină.

Actualizările despre evenimentele din acest domeniu au fost rare și parțiale.

Palestinienii susțin că aproape 5.000 de persoane au fost arestate, dar numărul oficial israelian este de doar aproximativ 2.550, dintre care aproximativ 1.300 aparțin Hamas, iar ceilalți altor grupuri. Se pare că discrepanța se datorează faptului că palestinienii numără pe oricine a fost reținut chiar dacă au fost eliberați după audieri. Aproximativ 380 de teroriști au fost uciși, mai ales în timpul raidurilor israeliene asupra bazelor lor din marile orașe palestinene, iar restul în timpul atacurilor asupra soldaților și civililor israelieni.

Majoritatea celor uciși sunt Hamas și unii sunt Jihadul Islamic Palestinian, dar mulți sunt și din grupurile armate controlate de Fatah. Fatah guvernează Autoritatea Palestiniană din Iudeea și Samaria și susține oficial tratatul de pace

cu Israelul, dar neoficial (din motive de negare) menține grupuri armate care conduc atacuri teroriste. Acestea sunt adesea echipate, finanțate și antrenate de forțele armate oficiale ale Autorității Palestiniene. Un eveniment interesant a fost infiltrarea unei forțe israeliene îmbrăcate în personal medical într-un spital din Jenin, unde doi teroriști aparținând Jihadului Islamic Palestinian și unul din Hamas se ascundeau și plănuiau un atac asupra coloniilor israeliene. Toți cei trei teroriști au fost uciși. Nu au fost alte victime.

Irak-Israel:

O miliție șiiită irakiană finanțată de guvernul irakian și-a declarat intenția de a asedia Israelul în Marea Mediterană. Irakul nu are acces la Marea Mediterană, dar miliția a susținut că a lansat atacuri asupra celor două porturi maritime internaționale ale Israelului la Haifa și Ashdod. Nu se știe dacă au lansat sau nu atacuri, dar nicio rachetă sau drone care explodau nu au venit nicăieri în apropierea acestor orașe în zilele în care miliția susține că atacurile au fost efectuate. Au existat rapoarte despre „ținte aeriene” interceptate peste nordul Israelului, dar nu este clar dacă acestea erau din Liban sau din estul Siriei sau din Irak.

Victime israeliene:

Numărul total pentru o singură zi de 7 octombrie a crescut la 1.140 – civili, militari, poliție, pompieri, personal medical etc. Există încă unele persoane nedescoperite, iar unele dintre persoanele răpite în Gaza erau morți când au fost luate sau au murit. În captivitate și încă nu sunt confirmate.

Există încă aproape 130 de israelieni răpiți (de la ultima actualizare, s-a confirmat că încă câțiva dintre dispăruți au fost răpiți) și nouă non-israelieni în Gaza. Câți sunt în viață și câți morți nu se știe, deși estimarea actuală este că cel puțin 20 sunt morți.

În plus, 19 civili israelieni au fost uciși în atacurile cu rachete Hamas.

Începând cu 31 ianuarie 2024, un total de 561 de soldați IDF au fost uciși pe toate fronturile începând cu 7 octombrie inclusiv (numărul pentru 7 octombrie este actualizat periodic, deoarece se confirmă că mai mulți uciși care au fost enumerați anterior ca dispăruți).

Numărul total de răniți israelieni este de aproximativ 14.000. Numărul personalului IDF din această cifră nu a fost actualizat.

Inițial, numărul israelienilor care au fost forțați să-și părăsească casele în 64 de sate și orașe de-a lungul granițelor cu Gaza și Liban a fost de aproximativ 250.000. În ultimele săptămâni, mulți s-au întors acasă, deși numărul exact nu este clar; probabil că există aproximativ 200.000 de israelieni care încă trăiesc ca refugiați în Israel. Majoritatea primesc ajutor guvernamental, unii s-au mutat în kibutzim care au donat locuințe și alte asistențe familiilor, iar unii primesc asistență de la persoane private sau comitete de ajutor voluntar.

Victime palestiniene:

Ministerul Sănătății din Gaza, care este controlat de Hamas în rolul său de guvern din Gaza, susține că până acum aproape 27.500 de locuitori din Gaza au fost uciși și aproximativ 66.500 au fost răniți. Ei nu fac diferența între personalul Hamas și alte organizații teroriste și civili. Potrivit IDF, cel puțin 10.500 de teroriști din Hamas și din alte grupuri au fost uciși și peste 10.000 au fost răniți. Numărul teroriștilor răniți a fost actualizat ultima dată acum câteva zile, deci probabil că este mai mare până acum. IDF a capturat, de asemenea, mulți teroriști, deși numărul exact nu a fost divulgat. Din informații anecdotice se poate estima la aproximativ 1.000. Având în vedere că Hamas și celelalte grupuri aveau între 40.000 și 50.000 de membri.

CE URMEAZĂ?

IDF își atenuază operațiunile din Gaza și eliberează din ce în ce mai mulți rezerviști, deși mulți au primit deja ordine de reînrolare la o dată viitoare pentru a permite o rotație a forțelor. Cu toate acestea, guvernul continuă să insiste că obiectivul nu s-a schimbat: distrugerea Hamas, deși acest lucru va dura mai multe luni de operațiuni pentru a fi realizat.

Fâșia Gaza este împărțită aproximativ în patru zone: nordul în jurul orașului Gaza, sudul de-a lungul graniței cu Egiptul și orașul Rafah și două fâșii în centru, cu Nuseyrat în apropierea zonei de nord și Khan Yunis între Nuseyrat și Rafah. IDF a cucerit zona de nord și de atunci s-a mutat treptat din ea. Acum își concentrează operațiunile pe Khan Yunis, cu un efort mult mai mic și în zona Nuseyrat. Încă nu a intrat în zona Rafah cu trupe terestre.

Atacarea în Rafah nu este doar o problemă militară, deoarece această zonă se învecinează cu Egiptul, iar Egiptul nu dorește ca populația palestiniană să treacă granița către teritoriul egiptean. De când a început războiul, a construit un zid puternic și garduri de-a lungul graniței și a plasat forțe în apropierea acestuia. Înainte ca Israelul să opereze în zona Rafah, va trebui să coordoneze această acțiune cu egiptenii.

După ce s-au retras din nordul Gazei, IDF indică acum, cu fluturași către civili, că intenționează să continue să opereze acolo. Scopul este de a ataca personalul Hamas care a rămas ascuns în timpul ofensivei inițiale ale IDF și pe cei care au venit din zonele de sud prin tuneluri.

La granița cu Liban a existat o ușoară escaladare a intensității luptei, dar până acum este încă la scară mică. Guvernul israelian a declarat că preferă o soluție diplomatică care să-l împingă pe Hezbollah spre nord (ceva ce ar fi trebuit să facă forțele ONU din zonă din 2006, dar nu au încercat niciodată cu adevărat). Dacă acest lucru nu se va realiza, Israelul va împinge Hezbollah înapoi pentru a permite civililor săi să se întoarcă în siguranță la casele lor de lângă graniță.

IDF a publicat rapoarte despre unitățile care efectuează antrenamente specifice situației din nord (Gaza este plată – Libanul este deluros; Gaza este urbană –

sudul Libanului este în mare parte sate; Hezbollah are arme și tactici diferite decât Hamas; etc.). Cu toate acestea, având în vedere demobilizarea în masă a rezervelor, este puțin probabil să aibă loc o escaladare israeliană în nord în următoarele câteva săptămâni. Guvernul și IDF doresc ca personalul de rezervă să se odihnească și să se recupereze împreună cu familiile lor și vor să ușureze situația economică. Mai mult, orice soluție diplomatică va lua timp pentru a se ajunge și dacă asta preferă cu adevărat, va trebui să-i acorde timp.

Între timp, a existat o escaladare a luptei între reprezentanții și aliații SUA și iranieni. Se vor retrage ambele părți din pragul a ceea ce pare a fi începutul unui ciclu mult mai mare de escaladare sau vor continua să schimbe lovituri din ce în ce mai grele? Pentru SUA există și considerente interne. Acesta este un an electoral – cum va avea loc o asemenea escaladare în mintea alegătorilor? Așa cum este, președintele Biden se confruntă cu critici severe din partea unui grup mare de alegători tipici din cauza sprijinului său pentru Israel. O politică mai agresivă a SUA împotriva forțelor considerate a sprijini palestinienii, deși aceștia atacă și bunurile americane, va fi mai mult sau mai puțin favorabilă unei victorii electorale pentru Biden? În plus, SUA le este deja dificil să sprijine nevoile Ucrainei în războiul cu Rusia, iar acum sprijină Israelul – într-o oarecare măsură pe cheltuiala Ucrainei. Războiul din Ucraina a arătat că capacitatea de producție militară a NATO a fost redusă cu mult sub liniile roșii în general. Un război american împotriva oricui ar înrăutăți această problemă.

The Gaza Terror Offensive

18 January – 3 February 2024

by Dr. Eado Hecht

BESA Center Perspectives Paper No. 2,215, February 5, 2024

Autor: Dr. Eado Hecht. "Ofensiva Hamas asupra Israelului- 7 octombrie 2023-ora 06:29". Partea a XIII-a, Ofensiva teroristă din Gaza - 18 ianuarie – 3 februarie 2024.

Subiect: Situația strategică creată de atacul Hamas's din 7 octombrie este de așa natură încât Israelul nu are nicio ieșire, dacă nu eradicarea totală a Hamas, atunci măcar reducerea lui la o umbră a ceea ce a fost. În caz contrar, întregul concept de descurajare de care depinde securitatea Israelului va dispărea.

Guvernul și IDF doresc ca personalul de rezervă să se odihnească și să se recupereze împreună cu familiile lor și vor să ușureze situația economică. Mai mult, orice soluție diplomatică va lua timp pentru a se ajunge și dacă asta preferă cu adevărat, va trebui să-i acorde timp.

Între timp, a existat o escaladare a luptei între reprezentanții și aliații SUA și iranieni. Se vor retrage ambele părți din pragul a ceea ce pare a fi începutul unui ciclu mult mai mare de escaladare sau vor continua să schimbe lovituri din ce în ce mai grele? Războiul din Ucraina a arătat că capacitatea de producție militară a NATO a fost redusă cu mult sub liniile roșii în general. Un război american împotriva oricui ar înrăutăți această problemă.

